

Förvaltningsutskottet

Statsrådets redogörelse om planen för de offentliga finanserna 2018—2021

Till finansutskottet

INLEDNING

Ärende

Statsrådets redogörelse om planen för de offentliga finanserna 2018—2021 (SRR 4/2017 rd): Ärendet har inkommit till förvaltningsutskottet för eventuellt utlåtande till finansutskottet. Tidsfrist: 24.5.2017.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- ekonomichef Kati Korpi, inrikesministeriet
- polisdirektör Sanna Heikinheimo, inrikesministeriet
- enhetschef, överste Jaakko Hamunen, inrikesministeriet
- konsultativ tjänsteman Tiina Männikkö, inrikesministeriet
- konsultativ tjänsteman Tiina Snellman, inrikesministeriet
- konsultativ tjänsteman Tanja Rantanen, finansministeriet
- konsultativ tjänsteman Ville-Veikko Ahonen, finansministeriet
- konsultativ tjänsteman Mikko Nygård, social- och hälsovårdsministeriet
- polisöverdirektör Seppo Kolehmainen, Polisstyrelsen
- biträdande chef Seppo Ruotsalainen, skyddspolisen
- chef, poliseråd Robin Lardot, centralkriminalpolisen
- planeringschef Suvi Tiainen, Migrationsverket
- biträdande direktör Reijo Vuorento, Finlands Kommunförbund
- verkställande direktör Jari Sarjo, Senatfastigheter.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- justitieministeriet
- undervisnings- och kulturministeriet
- arbets- och näringsministeriet
- Helsingfors förvaltningsdomstol
- Riksåklagarämbetet
- Helsingfors polisinsättning
- Nödcentralverket
- Migrationsverket

Utlåtande FvUU 15/2017 rd

- Tullen
- Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland
- Finlands Polisorganisationers Förbund rf.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

1. Den inre säkerheten

Allmänt

Den inre säkerheten utgör grundvalen för samhället. Dock hotar den att smulas sönder. Utskottet lämnade i början av året ett betänkande om redogörelsen för den inre säkerheten (SRR 5/2016 rd). I betänkandet finns en analys om hur den inre säkerheten utvecklats från 1990-talet fram till i dag. Analysen fokuserar på 2000-talet och framför allt på hur den kraftiga försämring i säkerhetsmiljön som skett under innevarande decennium påverkar samhället i ett läge där de gamla så kallade traditionella myndighetsuppgifterna fortfarande måste skötas. De hot som följer av förändringarna i säkerhetsmiljön är kopplade till varandra. Myndigheterna måste i dag beakta nya, betydande hot som kräver åtgärder. Till dessa hör hybridhot (inklusive cyberhot och påverkan genom information), nya former av terrorhot, som delvis är kopplade till migrationen och dess ursprung, samt den organiserade brottsligheten som tar sig nya former. I betänkandet drar förvaltningsutskottet upp riktlinjer för hur säkerheten bör utvecklas fram till mitten av nästa decennium (FvUB 5/2017 rd).

Utifrån betänkandet godkände riksdagen ett uttalande där det bland annat förutsätts att regeringen

- 1) bättre än för närvarande säkerställer kapaciteten för de för den inre säkerheten centrala myndigheterna, dvs. polisen, Gränsbevakningsväsendet, räddningsväsendet, Nödcentralverket, Tullen och Migrationsverket, och genom att bland annat väsentligt stärka dessa myndigheters finansiella bas ser till de att har de förutsättningar som krävs för att sköta sina lagfästa uppgifter,
- 2) säkerställer att också åklagarväsendet, domstolarna och Brottspåföljdsmyndigheten ges väsentligt bättre möjligheter att realisera straffansvar,
- 3) rättar till de brister och missförhållanden i anknytning till den inre säkerheten som framgår av förvaltningsutskottets betänkande FvUB 5/2017 rd och bygger upp beredskap för de hotfaktorer som nämns i betänkandet, satsar på utvecklingsobjekten och vidtar de andra åtgärder som tas upp i betänkandet, och
- 4) tar förvaltningsutskottets betänkande FvUB 5/2017 rd till grund för riktlinjerna och åtgärderna i anknytning till den inre säkerheten och följer riktlinjerna i betänkandet också i arbetet med strategin för den inre säkerheten.

På ett allmänt plan kan det konstateras att det i planen för de offentliga finanserna har tagits hänsyn till den inre säkerheten och att planen till denna del visar på en förändring i rätt riktning. Utifrån inkommen utredning bedömer förvaltningsutskottet att inrikesministeriets förvaltningsom-

Utlåtande FvUU 15/2017 rd

råde kommer att klara av året 2018 på i stort sett samma prestationsnivå som i dag, förutsatt att den post som överförs från 2017 som buffert är tillräckligt stor, det vill säga att den hålls på ungefär samma nivå som den post som överfördes från 2016. För tiden efter 2018 måste ramen höjas senast under våren 2018. Bland annat de tidigare sparbesluten påverkar situationen. Inrikesministeriets förvaltningsområde utgiftsprofil är starkt dominerad av omkostnaderna, vilket betyder att en reduktion av ramanslagen efter 2018 påverkar personalutgifterna i det närmaste direkt. För att myndigheterna för inre säkerhet ska kunna planera verksamheten rationellt måste anslagsnivån fastställas hållbart och på längre sikt.

Det är inte enkelt att utifrån redogörelsen om ramarna och sakkunnigutfrågningen dra några slutsledningar om resursplaneringen, eftersom materialet inte presenteras i form av klara beräkningar av de verkliga konsekvenserna av olika beslut. Det finns risk för att de lösryckta tilläggsanslag som presenteras som ökningar till följd av tidigare nedskärningar endast innebär en partiell kompensering för de nämnda nedskärningarna. De kan å andra sidan också leda till att anslagen faktiskt ökar, i det fall att de är större än de kalkylerade eller genomförda nedskärningarna. Informationen borde starkare än i dag förankras i faktabaserade utgångspunkter så att förändringarna blir lättare att gestalta och ter sig mer verkliga.

Som framgår av det nämnda betänkande om redogörelsen om den inre säkerheten, behöver myndigheterna inom sektorn en klar höjning av sin kapacitet för att de ska kunna svara på de nya hoten mot den inre säkerheten och samtidigt kunna sköta sina traditionella uppgifter, som är lika aktuella som tidigare. Det kommer inte på fråga att vidta ytterligare anpassningsåtgärder. Myndigheterna inom den inre säkerheten arbetar dygnet runt, sju dagar i veckan året runt och deras uppgifter är lagfästa. Möjligheterna att göra prioriteringar är små, eftersom myndigheterna inte har rätt att låta bli att utföra lagstadgade uppgifter utan ett bemyndigande i lagstiftningen.

Utskottet hänvisar till det som det påpekade i betänkandet FvUB 5/2017 rd och granskar därför varje sektor inom den inre säkerheten kortfattat utan att upprepa det som sades i betänkandet.

Polisväsendet

Polisens omkostnader för 2018 uppgår till 709,5 miljoner euro, vilket är en ökning med cirka 13 miljoner euro jämfört med 2017. Utskottet ser det som motiverat att anslagen riktas så att antalet polismän kan hållas kvar på nivån 7 200. Det är viktigt att stoppa försämringen av aktionsberedskapen och i stället vända utvecklingen. Den fortgående försämringen av säkerhetstjänsterna i glesbygden måste absolut förhindras. Dessutom måste uppklaringsprocenten för brott höjas. Samtidigt måste de nya hot som följer av förändringarna i säkerhetsmiljön bekämpas. Den miniminivå för antalet polismän som nämns i förvaltningsutskottets betänkande, dvs. 7 500 polismän, kan med hänsyn till pensionsavgången inte uppnås, eftersom det inte finns tillgång till utbildade polismän och besluten om ytterligare utbildningar realiserar först under kommande år.

På grund av tidigare nedskärningar i den statsfinansiella ramen leder rambeslutet till att antalet polismän stannar vid cirka 6 800 år 2019. Åren 2020 och 2021 räcker ramanslagen endast till för lön till cirka 6 700 poliser.

Utlåtande FvUU 15/2017 rd

I redogörelsen om den inre säkerheten betonade regeringen digitaliseringens betydelse och att myndigheterna för den inre säkerheten redan 2020 måste vara föregångare i utnyttjandet av digital teknik. Förvaltningsutskottet konstaterar att den utvecklingsverksamhet och de investeringar detta kräver inte är möjlig utan separat finansiering utanför den statsfinansiella ramen. Digitaliseringsprojekten sträcker sig normalt över åtskilliga år. Vi har inte råd att misslyckas med dem. Ett exempel på ett projekt som inte kan betraktas som en framgång är det utdragna Vitja-projektet.

Enligt uppgift kommer polisens lokalkostnader att stiga med upp till 10 miljoner euro. Det betyder avsevärt mindre pengar för det egentliga polisarbetet, vilket inte är ändamålsenligt. Utskottet ser det som nödvändigt att lokalutgifterna budgeteras separat och till fullt belopp, om det inte finns något annat sätt att säkerställa att anslagen för den egentliga verksamheten inte minskar på grund av lokalkostnaderna. Det är inte en ansvarig policy att varje år skära ned på omkostnaderna bland annat genom att underbudgetera de ökande lokalkostnaderna, särskilt om man tar hänsyn till den långvariga underbudgeteringen av de lagfästa uppgifterna.

I anknytning till förändringarna i omvärlden finns det anledning att konstatera att mindre än 30 procent av de asylsökande till dags dato har fått uppehållstillstånd i Finland. Vi måste ta hänsyn till att ett avsevärt antal asylsökande kan bli kvar utan någon laglig status till följd av svårigheterna att avlägsna dem ur landet. I det sammanhanget gäller det att vara medveten om att de asylsökande har en kulturell bakgrund som avviker från den i Finland. De kan ha en annorlunda samhälls- och rättsuppfattning och deras förtroende för och attityder till myndigheterna kan skilja sig från majoritetsbefolkningens.

Att ingripa mot våldsbejakande extremism, extremrörelser och hatretorik är aktuella inslag i polisarbetet. För centralkriminalpolisens del kan utskottet, med närmare hänvisning till det som sägs i betänkandet om redogörelsen för den inre säkerheten, konstatera att den när det gäller den mest allvarliga brottsligheten på senare tid har varit sysselsatt särskilt av brott med anknytning till krig och terrorism.

Skyddspolisen får ett tilläggsanslag på 3,5 miljoner euro för bekämpning av de nya säkerhetshot som följt av förändringarna i omvärlden. Förändringarna påverkar olika sektorer inom skyddspolisen (terrorismbekämpning, rikets inre säkerhet, bekämpning av illegal underrättelseverksamhet och informationsinsamling och rapportering). Tack vare ramanslagen beräknas skyddspolisen år 2018 kunna utöka personalresurserna med cirka 20 årsverken jämfört med i år. Skyddspolisens verksamhetsbetingelser måste stärkas långsiktigt, vilket kräver att det också från och med 2019 görs anslagsjusteringar.

Gränsbevakningsväsendet

Allmänt

Det finns inte heller för Gränsbevakningsväsendets del några utsikter till snabba förändringar i säkerhetsläget.

Utlåtande FvUU 15/2017 rd

Inrikesministeriet har föreslagit att Gränsbevakningsväsendet får ett påslag på 32 miljoner euro under ramperioden. Av detta ska enligt planerna 12 miljoner euro användas för att stärka servicenivån, 5,7 miljoner euro för att återställa övervakningen vid östgränsen till tidigare nivå, 8,7 miljoner euro för de ökande EU-skyldigheterna och 5,7 miljoner euro för att säkerställa en smidig gränskontroll vid Helsingfors-Vanda flygplats, där trafiken växer. I inrikesministeriets förslag ingår dessutom 16,5 miljoner euro för upphandling av fem nya sjöbåtar (Merivene 15) och 8 miljoner euro för ombyggnad av två patrullbåtar för 2021.

Gränsbevakningsväsendets omkostnader (26.20.01)

I den statsfinansiella ramen föreslås en ökning av Gränsbevakningsväsendets omkostnader med 10 miljoner euro. Ökningen är framför allt en positiv signal om förbättring av Gränsbevakningsväsendets kapacitet. I verkligheten är det till följd av tidigare nedskärningar en ökning på knappt 3 miljoner euro 2018 jämfört med budgeten för 2017. År 2019 återgår nivån till i stort sett samma som för närvarande. Åren 2020 och 2021 ökar ramanslagen med knappt 3,5 miljoner euro jämfört med budgeten för innevarande år.

Utskottet ser det som viktigt att den tillgängliga tilläggsfinansieringen används för att lindra personalbristen. I betänkandet om redogörelsen för den inre säkerheten framhåller utskottet att det är nödvändigt att återuppbygga en trovärdig och självständig bevakning av östgränsen och skapa beredskap för att svara på en eventuell långvarigare försvagning av gränssituationen. Det kräver bland annat kraftiga och omedelbara satsningar på utbildning och rekrytering av ytterligare personal. Anslaget i den statsfinansiella ramen motsvarar inte vad som behövs, men förbättrar ändå situationen något jämfört med nuläget.

Ramanslaget tillåter en förstärkning av bevakningen av östgränsen med cirka 55 årsverken (3,5 miljoner euro) och en motsvarande personalsatsning på de ökande EU-skyldigheterna samt ytterligare cirka 45 årsverken till följd av den ökande trafiken vid Helsingfors-Vanda flygplats (3,0 miljoner euro). Eftersom den faktiska ökningen är cirka 3,5 miljoner euro, måste knappt 7 miljoner euro täckas genom inbesparingar i andra utgifter.

Enligt inkommen utredning måste Gränsbevakningsväsendet fortsätta med anpassningsåtgärderna och bland annat stänga sjöbevakningsstationer. I det sammanhanget konstaterar utskottet med stöd av inkommen utredning att sjöbevakningsstationerna inte längre har samma operativa betydelse som tidigare. De finns i dag till närmast för vila och förvaring av utrustning och materiel. Dessutom finns det i dag mobila, pontonbaserade sjöbevakningsstationer.

Anskaffning av luft- och bevakningsfarkoster (26.20.70)

Den materiel som används i sjöräddning och gränsbevakning måste vara funktionsduglig och funktionssäker i de varierande förhållanden som kan råda till havs. Gränsbevakningsväsendet måste därför ersätta gamla, under perioden 1960—1980 anskaffade kustbevakningsbåtar och två utsjöbevakningsfartyg (Tursas och Uisko).

Gränsbevakningsväsendet har beviljats 6 miljoner euro för upphandling av två nya kustbevakningsbåtar. Inrikesministeriets förslag om en utökad fullmakt på 16,5 miljoner euro har inte tagits

Utlåtande FvUU 15/2017 rd

in i ramen för upphandling av fem bevakningsbåtar. Då den kostnadsnytta som skulle ha uppstått genom upphandling av flera båtar uteblir, har det bedömts att det beviljade anslaget räcker för upphandling av en och en halv kostnadseffektiv kustbevakningsbåt med kapacitet för menföre, räddning, släckning, bogsering och oljebekämpning.

Ombyggnaden av två bevakningsbåtar skulle förlänga deras kostnadseffektiva användningstid ända fram till 2030-talet. För det behövs ett anslag på 8 miljoner euro i ramen för 2021 och en lika stor beställningsfullmakt för 2022.

Sammanfattning

Som tillägg till det som sagts ovan ser utskottet det som nödvändigt att det i den statsfinansiella ramen våren 2018 görs behövliga höjningar av anslagen för 2019—2021. Utifrån det perspektivet är det enligt utskottet möjligt att förhålla sig positivt till Gränsbevakningsväsendets omkostnadsanslag för 2018.

Tullen

Tullen har en viktig uppgift inom den inre säkerheten. Tullen ska i det stora gränsöverskridande varuflödet, bestående av frakt, postförsändelser och bagage, hitta droger, vapen och explosiva ämnen och andra farliga ämnen. Tullövervakningen är en central del av Tullens brottsbekämpning.

Tullen har en längre tid tvingats anpassa sin verksamhet till allt knappare finansiella ramar. Det finns risk för att personalvolymen måste reduceras ytterligare under ramperioden, vilket försvagar Tullens möjligheter att sköta tullövervakningen och tullbrottsbekämpningen. Det är beklagansvärt att redogörelsen om planen för de offentliga finanserna inte erbjuder några positiva anslagsjusteringar för Tullens del.

Räddningsväsendet och Nödcentralsverket

Räddningsväsendet

I samband med landskapsreformen (RP 15/2017 rd och RP 16/2017 rd) kommer räddningsväsendet att reformeras utifrån de 18 nya landskapen. Syftet med reformen är att skapa ett högklassigt och effektivt system som säkerställer räddningsväsendets beredskap och kapacitet. Reformen omfattar bland annat en översyn av utbildningssystemet och utveckling av systemet med avtalsbrandkårer.

Nödcentralsverket

Utskottet har länge känt oro för Nödcentralsverket verksamhetsbetingelser. Under 2016 var det faktiska antalet anställda vid Nödcentralsverket cirka 600. Uppskattningen för innevarande år är 580 årsverken. Ramfinansieringen bedöms räcka till för 560—580 årsverken. Förvaltningsutskottet har i sina bedömningar ansett att Nödcentralsverket måste ha minst 600 anställda. Först på den nivån kan den nuvarande verksamhetsnivån upprätthållas. Det må konstateras att svarsti-

Utlåtande FvUU 15/2017 rd

derna på nödsamtal förlängdes under 2016; 91 procent av samtalen besvarades inom 10 sekunder och 92 procent inom 30 sekunder. År 2014 var motsvarande siffror för dessa svarstider 95 respektive 98 procent.

Invandring

Antalet asylsökande

Regeringen räknar med att det under ramperioden kommer cirka 7 000 asylsökande per år, inklusive kvotflyktingar och asylsökande som tas emot inom ramen för EU:s interna omplaceringar. Det råder dock viss osäkerhet om siffran. Antalet flyktingar som kommer till Finland har minskat sedan 2015, men flyktingströmmarna till Europa ser ut att ligga kvar på en hög nivå.

Migrationsverket och mottagningsförläggningarna (26.40.01)

Unionen behandlar fortfarande kommissionens förslag till lagstiftning om ett gemensamt europeiskt asylsystem (CEAS, Common European Asylum System). Förslaget lades fram under första hälften av 2016. De föreslagna åtgärderna är nödvändiga för att få kontroll över den migrationskris som råder i hela Europa. Genomförandet av åtgärderna väntas ha ekonomiska konsekvenser och även påverka myndigheternas verksamhet. På grund av att förhandlingarna på unionsnivå fortfarande pågår är det ännu inte möjligt att bedöma det eventuella behovet av tilläggsresurser i den statsfinansiella ramen för åren 2018—2021.

Ramförslaget innebär en betydande sänkning jämfört med nuvarande anslag. Det beror bland annat på att behovet av mottagningsplatser minskar i takt med att behandlingen av asylärenden framskrider och antalet som omfattas av mottagningsprocessen minskar jämfört med toppnivån år 2015.

De nya EU-skyldigheterna och en möjlig ny ökning av antalet asylsökande kan under ramperioden leda till att anslaget för Migrationsverkets och de statliga förläggningarnas omkostnader måste återföras till 2017 års budgetnivå.

Mottagande av flyktingar och asylsökande (26.40.21)

Anslaget under momentet minskar väsentligt jämfört med årets budget. Det beror på att det årliga antalet asylsökande uppskattas till 7 000. Det tidigare ramanslaget utgick från en volym på 10 000 asylsökande. Anslaget minskar nu med hälften, trots att antalet asylsökande inte minskar i samma grad. Avsikten är att alla asylsökande ska tillförsäkras de tjänster som lagstiftningen kräver. Det att avgången från mottagningssystemet är så långsam utgör dock en utmaning i fråga om kostnaderna.

Frivillig återresa (26.40.22)

I budgeten för 2017 ingår ett nytt moment med förslagsanslag för betalning av resebidrag och andra bidrag i samband med frivillig återresa samt för de kostnader som ordnandet av sådana resor medför. Enligt EU:s återvändandedirektiv (2008/115/EG) ska frivillig återresa utgöra det första

Utlåtande FvUU 15/2017 rd

alternativet för att lämna landet. Skyldigheterna enligt direktivet har införts i utlänningslagen (301/2004) och det har dessutom utfärdats en förordning om bidrag för frivillig återresa (854/2015).

År 2018 har 6,8 miljoner euro reserverats för kostnaderna för frivillig återresa, vilket är en ökning på en miljon euro jämfört med budgeten för innevarande år. För de två följande åren sänks ramen med två miljoner euro jämfört med föregående år.

Utskottet framhåller att bekämpningen av illegal vistelse i landet måste effektiviseras genom de till buds stående medlen. Tillsynen måste effektiviseras och de som fått ett negativt beslut om uppehållstillstånd måste så effektivt som möjligt styras in mot systemet med frivillig återresa. Vid behov måste påtvingat återvändande tillämpas.

Stöd till mottagningsverksamhetens kunder (26.40.63)

I den statsfinansiella ramen för 2018 föreslås ett anslag på cirka 36 miljoner euro, vilket är cirka en miljon euro mindre än i budgeten för innevarande år. De två följande åren är nivån cirka 34 miljoner euro och år 2021 cirka 32 miljoner euro. Anslagsbehovet grundar sig på en uppskattning av antalet personer som omfattas av mottagningstjänsterna. Bristen på kommunplatser och den därav följande fördröjningen av flyttningen till kommunerna samt behandlingsprocessernas längd i förvaltningsdomstolarna förlänger de asylsökandes tid inom mottagningsprocessen och höjer samtidigt statens kostnader per asylsökande.

Integrationen av migranter

Utskottet understryker vikten av att de som fått uppehållstillstånd integreras effektivt. Integrationen är av stor betydelse. Ett väsentligt led i integrationen är att hitta en lämplig hemkommun där migranten kan placeras. Tillgången på kommunplatser har utgjort en utmaning. Det finns i kommunerna inte tillräckligt stark vilja att ta emot personer som fått uppehållstillstånd. Det har i kommunerna motiverats med att de statliga ersättningarna för kommunens kostnader är otillräckliga.

För att underlätta flyttningen till kommunerna har Migrationsverket inlett egna stödåtgärder som syftar till att migranterna ska hitta en bostad. Det är enligt utskottet motiverat, eftersom anpassningen till det nya samhället kan försvåras om mottagningsprocessen drar ut på tiden. Det medför också extra kostnader för staten. Dessutom har en del av dem som fått uppehållstillstånd lyckats ordna bostad på egen hand.

Medan antalet placeringar i kommunerna år 2015 uppgick till 1 500, ökade de förra året till 3 309 platser. För innevarande år har myndigheterna ställt upp 4 00 kommunplatser. Utskottet vill betona att kommunernas insatser behövs för en effektiv integration.

Åklagarväsendet och domstolarna

Åklagarväsendet och domstolarna hör egentligen till lagutskottets ansvarsområde. Åklagarna och de allmänna domstolarna har i vilket fall en viktig ställning inom rättsvården. Därför är det också

Utlåtande FvUU 15/2017 rd

för förvaltningsutskottets ansvarsområde av högsta vikt att de som svarar för fullföljandet av straffansvar kan arbeta under de betingelser som uppgifterna kräver.

Den som fått avslag på ansökan om asyl söker nästan utan undantag ändring genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Anpassningsåtgärderna under ramperioden sträcker sig också till förvaltningsdomstolarna. Enligt utredning till utskottet är effekterna av reformprogrammet för rättsvården, som bland annat stakar ut linjerna för den långsiktiga utvecklingen av domstolarna, tämligen anspråkslösa så här långt. Enligt uppgift är den främsta grundläggande riktlinjen för programmet att rättsvården i framtiden ska produceras till allt lägre totalkostnad. Utskottet framhåller att de ändringssökandes rättstrygghet likväl inte får äventyras. I exempelvis asylärenden ses det på domstolsnivå som behövt att hålla fler muntliga behandlingar än tidigare.

Sedan ingången av februari i år sker ändringssökandet i ärenden som gäller internationellt skydd förutom i Helsingfors förvaltningsdomstol också i tre andra förvaltningsdomstolar. Decentraliseringen har visat sig vara betydelsefull med tanke på arbetsbördan vid Helsingfors förvaltningsdomstol. I vilket fall väntas antalet ärenden som gäller ändringssökande i beslut om internationellt skydd förbli högt under åtminstone nästa år, möjligen också längre än så.

2. Den kommunala ekonomin

Strukturellt saldo för den kommunala ekonomin

Regeringen satte i sin första plan för de offentliga finanserna upp mål för det strukturella saldot för den offentliga ekonomin och dess delsektorer. Enligt målet för det strukturella saldot i planen för de offentliga finanserna får lokalförvaltningens nettokreditgivning enligt nationalräkenskaper uppgå till högst -0,5 procent i förhållande till bruttonationalprodukten år 2019. För att stödja målet har det ställts upp en utgiftsbegränsning i euro för att begränsa det tryck som statens åtgärder sätter på kommunernas omkostnader. Kommunerna kan dock själva besluta bland annat om i vilken omfattning de genomför nedskärningar av uppgifter och skyldigheter.

Utgiftsbegränsningen för den kommunala ekonomin 2019 är -450 miljoner euro. Utgiftsbegränsningen beaktar att konsekvensbedömningen av vissa tidigare åtgärder har justerats. Det gäller bland annat kvalitetsrekommendationerna för äldreomsorgen och den regionala effektiviseringen av den specialiserade sjukvården. En ny åtgärd som beaktats är den utvidgning av elevhälsan som gjordes i samband med översynen av yrkesutbildningen. Från och med 2019 beaktas vård- och landskapsreformen i nivån för utgiftsbegränsningen. Genom reformerna hänförs åtgärderna i fråga om social- och hälsovårdstjänster till landskapen i stället för till den kommunala ekonomin. Till följd av vård- och landskapsreformen är utgiftsbegränsningen för den kommunala ekonomin inte jämförbar med den tidigare planen för de offentliga finanserna.

Under ramperioden minskar statsandelarna på grund av den indexfrysning som avtalades i regeringsprogrammet och genom den minskning som anknyter till konkurrenskraftsavtalet, varav en del överförs till landskapen 2019. För första gången leder fördelningen av kostnaderna mellan staten och kommunerna till en sänkning av statsandelarna. Statsandelen för kommunal basservice minskar med 73 miljoner euro och statsandelen för undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde med 5 miljoner euro. I statsandelen för kommunal basservice har det beaktats att

Utlåtande FvUU 15/2017 rd

det i samband med vård- och landskapsreformen från och med 2019 överförs 5,7 miljarder euro till landskapen.

Under regeringsperioden höjs fastighetsskatten stegvis med sammanlagt 100 miljoner euro. År 2017 gjordes dessutom en extra höjning av fastighetsskatten på 50 miljoner euro, vilket utgjorde en kompensering för sänkningen av avgifterna inom småbarnspedagogiken samma år. Enligt regeringsprogrammet ska kommunerna kompenseras för ändringarna i grunderna för inkomstskatt, så ändringarna påverkar inte det strukturella saldot för den kommunala ekonomin.

Avgifterna inom småbarnspedagogiken sänks ytterligare den 1 januari 2018. Sänkningens effekter på den kommunala ekonomin kompenseras genom en höjning av statsandelarna, fastighetsskatten och kommunernas andel av intäkterna från samfundsskatten.

Förvaltningsutskottet konstaterar att den samlade nettoeffekten av de åtgärder som ingår i planen för de offentliga finanserna klart stärker kommunekonomin på 2019 års nivå, i det fall att kommunerna och samkommunerna genomför åtgärderna fullt ut. Vård- och landskapsreformen avlastar dessutom kommunernas social- och hälsovårdsväsende eftersom det tryck som befolkningens åldrande medför överförs till landskapen.

Enligt utredning håller den kommunala ekonomin på att nå det av regeringen fastställda målet för strukturellt saldo. Utskottet framhåller att utgiftsbegränsningen och regeringens andra åtgärder för att nå målet för det strukturella saldot är av högsta vikt för kommunerna. Utskottet poängterar också vikten av en minskning av kommunernas uppgifter och skyldigheter. För att målet för det strukturella saldot ska nås krävs det enligt utskottets uppfattning en långvarigt måttlig inkomst- och utgiftsutveckling samt en intern finansiering som tar hänsyn till investeringsbehoven.

Utsikter för den kommunala ekonomin

År 2016 förbättrades den kommunala ekonomins bokföringsmässiga resultat avsevärt jämfört med föregående år och stannade vid cirka 842 miljoner euro. Kommunernas årsbidrag stärktes 2016 med cirka 500 miljoner euro, men samkommunernas årsbidrag försvagades med cirka 50 miljoner euro. Att kommunernas årsbidrag förbättrades berodde främst på att omkostnaderna ökade med endast 0,4 procent. Resultatet förbättrades särskilt tack vare kommunernas egna anpassningsåtgärder.

Skillnaderna mellan olika kommuner är dock stora. Enligt bokslutsprognoserna för 2016 är resultatet för räkenskapsperioden negativt i ungefär var tredje kommun. Kommunernas lånestock ökade under året till cirka 16,0 miljarder euro, det vill säga 2 938 euro/invånare. I samkommunerna ökade lånestocken långsammare. Utifrån kommunernas bokslut för 2015 och prognoserna för kommunernas koncernbokslut för 2016 kan man förutse att två till fyra kommuner kommer att utvärderas på grund av att de befinner sig i en särskilt svår ekonomisk ställning.

Ökningen av omkostnaderna förväntas bli måttlig under de första åren av ramperioden. Däremot kan det uppstå problem med sjunkande inkomster. Investeringsutgifterna ökar till följd av byggprojekten i tillväxtcentra samt av renoveringar och det livliga byggandet av sjukhus. Verksam-

Utlåtande FvUU 15/2017 rd

hetens och investeringarnas kassaflöde, som återspeglar den kommunala ekonomins upplåningsbehov, kommer trots anpassningsåtgärderna att uppvisa underskott under de närmaste åren.

Vård- och landskapsreformen kommer att minska utgiftstrycket på kommunekonomin från och med 2019. Den föreliggande planen är finansministeriets första plan för de offentliga finanserna som tar hänsyn till vård- och landskapsreformen. Alla detaljer som anknyter till reformerna har dock inte kunnat beaktas. Bedömningarna av reformernas konsekvenser kommer att preciseras i takt med att beredningen framskrider. Prognosen utgör liksom tidigare en kalkyl över utgiftstrycket, varvid kommunernas egna åtgärder inte räknas med.

Ökningen av kommunernas lånestock förväntas upphöra i och med social- och hälsovårdsreformen. Däremot kommer kommunernas relativa skuldsättning att öka. Samtidigt som kommunerna blir av med hälften av inkomsterna kommer nämligen endast en del av skulderna att överföras på landskapen. Det innebär en stor utmaning för kommuner som sedan tidigare är hårt skuldsatta och har stort behov av investeringar.

Den försvagning av de offentliga finanserna som konkurrenskraftsavtalet leder till drabbar främst de statliga finanserna. Konkurrenskraftsavtalet sänker kommunernas arbetskraftskostnader, men avtalet minskar också kommunernas skatteinkomster till följd av förändringarna i lönesumman och arbetsgivaravgifterna. Enligt konkurrenskraftsavtalet ska de sänkningar som påverkar kommunekonomin beaktas i statsandelarna. Efter nedskärningarna i statsandelarna är konkurrenskraftsavtalet effekt på kommunekonomin lätt åtstramande.

Förvaltningsutskottet konstaterar att nyttan av konkurrenskraftsavtalet, ändringarna i skattebasen och statsandelsnedskärningarna i praktiken dock påverkar olika kommuner mycket olika och därför kan avtalets sammanlagda effekt avvika betydligt i enskilda kommuner från riksgenomsnittet. Utskottet anser emellertid att de gynnsamma effekterna av konkurrenskraftsavtalet för sysselsättningen på längre sikt även gagnar den kommunala ekonomin.

3. Vård- och landskapsreformen

Planen för de offentliga finanserna beaktar propositionen om vård- och landskapsreformen RP 15/2017 rd, liksom även de uppgifter som övergår från staten till landskapen utifrån regeringens beslut. Propositioner om de senare ska enligt planerna lämnas till riksdagen senare under 2017. Konsekvenserna av valfrihetslagstiftningen och landskapens kostnader för övergångsfasen har inte räknats in i planen för de offentliga finanserna.

Enligt den nämnda propositionen ska landskapens ekonomi i sin helhet i fortsättningen behandlas i planen för de offentliga finanserna. I samband med det ska ett mål för det strukturella saldot fastställas. I den nu aktuella planen har det ännu inte fastställts något mål för det strukturella saldot. Däremot har strävan varit att bedöma de viktigaste konsekvenserna för statsfinanserna och den kommunala ekonomin. En del av konsekvenserna kommer att preciseras under den fortsatta beredningen.

Enligt utredning kommer den statliga finansieringen av landskapen att 2019 uppgå till 21,5 miljarder euro, varav den allmänna finansieringen utgör totalt 18,6 miljarder euro. Finansieringen

Utlåtande FvUU 15/2017 rd

består av överföringar från statsandelen för basservice och andra utgiftsmoment samt av en ökning som motsvarar den ökning av den statliga inkomstskatten som följer av de förändringar i beskattningen som görs i samband med reformen. Eftersom kommunernas uppgifter och finansieringsbehov minskar, kommer kommunalskatteprocenterna att sänkas. Samtidigt reduceras kommunernas andel av samfundsskatten och motsvarande skatteintäkt tas ut genom den statliga inkomstskatten. Enligt utredning ska skatteändringarna göras så att beskattningen av förvärvsinkomst inte skärps. I samband med reformen lindras beskattningen med cirka 250 miljoner euro från och med början av 2019.

Som en följd av reformen kommer både inkomsterna från och utgifterna för statens budgetekonomi att stiga med över 13 miljarder euro 2019. Enligt inkomsten utredning ska överföringen av uppgifter och finansieringen av dem till landskapen i princip inte påverka balansen i budgetekonomin. Balansen försvagas dock av kostnaderna för genomförande av reformen och av den extra skattesänkning som är kopplad till reformen. Dessutom märks effekterna av vård- och landskapsreformen snabbare i budgetens utgiftssida än i skatteinkomsterna, vilket bidrar till försvagad balans i budgetekonomin 2019.

För 2017 reserverades 31,3 miljoner euro för att bereda och styra genomförandet av reformerna. År 2018 reserveras 58,4 miljoner euro för samma ändamål. Av beloppet är kostnaderna för landskapsförvaltningen den största enskilda posten. År 2019 är anslaget 7,7 miljoner euro, år 2020 2,2 miljoner euro och 2021 1,2 miljon euro.

Genom inrättandet av landskapen får staten nya styruppgifter, för vilket det i finansministeriets omkostnader anslås en ökning på 1,8 miljoner euro och i social- och hälsovårdsministeriets omkostnader en ökning på 0,7 miljoner euro. För försöken med valfrihet föreslås ett anslag på 100 miljoner euro för 2018.

Med hänsyn till reformens omfattning verkar resurserna för genomförandet vara tämligen anspråkslösa. Dessutom nås större klarhet om resursbehoven i fråga om it-förvaltning och datasystem först under den fortsatta beredningen. Utskottet ser det likväldigt som välkommet att regeringen i förslaget till tilläggsbudget för 2017 föreslår en ökning på 22 miljoner euro för beredningen av vård- och landskapsreformen samt för den temporära förvaltningen. Dessutom föreslås ett tilläggsanslag på 30 miljoner euro mer för försöken med valfrihet.

Utvecklingen av it-förvaltningen och datasystemen är av avgörande vikt för reformerna. Enligt uppgift från finansministeriet ska staten bilda ett utvecklingsbolag (SoteDigi) som ska utveckla lösningar för social- och hälsovårdens riksomfattande klient- och patientuppgiftssystem och andra digitala lösningar för framtiden. Bolagets struktur, affärsplan och ägarförhållanden avgörs närmare av finanspolitiska ministerutskottet före utgången av juni 2017. Enligt uppgift ska finanspolitiska ministerutskottet före utgången av juni också dra upp riktlinjerna för genomförandet av landskapens alla it- och systemprojekt. Utifrån riktlinjerna fastställs aktörernas roller och uppgifter, utarbetas ett styrsystem, planeras finansieringen och uppgörs en affärsplan för utvecklingsbolaget. Enligt utredning ska anslag för dessa ingå i budgetförslaget för 2018 och i planerna för de följande åren.

Utlåtande FvUU 15/2017 rd

4. Reducering av statens utgifter för lokaler

Senatfastigheter är ett statligt affärsverk med uppgift att tillhandahålla statliga ämbetsverk och inrättningar lokaltjänster och annan direkt anknytande service. Senatfastigheter kan tillhandahålla tjänster också för sådana sammanslutningar vars verksamhet främst finansieras med anslag som tagits in i statsbudgeten.

Senatfastigheter följer sedvanliga företagsekonomiska principer. Senatfastigheters tillgångsposter ägs av finska staten och är i affärsverkets ägarbesittning. Senatfastigheters resultat för räkenskapsperioden 2016 uppgick till 175 miljoner euro. Omsättningen för hyresverksamheten 2016 var 582 miljoner euro. I början av 2016 införde Senatfastigheter ett nytt, självkostnadsbaserat hyressystem som sänkte de statliga kundernas hyror med 15 procent. För nya hyreskontrakt infördes samtidigt en uppsägningstid på 12 månader. När de gällande hyreskontrakten löper ut förnyas de utifrån det nya systemet. Målet för avkastning på eget kapital för Senatfastigheters in-house-hyresverksamhet har av statsrådet fastställts till 1,5 procentenheter.

Senatfastigheter har totalt cirka 6,2 miljoner kvadratmeter hyreslokaler i närmare 10 000 byggnader. Av dessa utgör polishusen cirka 4 procent och Gränsbevakningsväsendets och Tullens lokaler cirka 3 procent.

I redogörelsen konstateras att statens utgifter för lokaler ska sänkas i linje med regeringsprogrammet. Utskottet ser det som positivt att de statliga ämbetsverkens och inrättningarnas lokalutgifter allmänt sett har minskat. Polisens lokalkostnader ökar dock kraftigt. Det beror enligt uppgift på att villkoren för verksamheten har förändrats, säkerhetskraven skärpts och myndigheternas byggbestämmelser ändrats. Dessutom är en stor del av polisens lokaler så gamla att de kräver ombyggnad. Fastigheternas tekniska kvalitet kommer genom ombyggnaderna att motsvara dagens bestämmelser, vilket enligt uppgift också kommer att påverka hyresnivån. Polisen kan själv inte i någon nämnvärd grad påverka dessa kostnader, eftersom det funnits en önskan att bevara ett täckande servicenät.

Det kommer att göras en sänkning av anslaget för ämbetsverkens och inrättningarnas hyror med 30 miljoner euro årligen från och med 2019. Förvaltningsområdena har i samråd med Senatfastigheter planerat fastighetsstrategier som när de verkställs förbättrar utrymmeseffektiviteten så att den motsvarar målen i strategin, de förändrade arbetsmetoderna och rutinerna och allmänhetens ökande utnyttjande av digitala tjänster. Enligt uppgift gör också polisen upp en fastighetsstrategi med en plan för lokal- och förändringsprojekt. Dessutom finns det planer på att uppdatera polis-huskonceptet. Bland annat de här åtgärderna förväntas bidra till att kostnadsökningen dämpas under de närmaste åren.

Gränsbevakningsväsendet hyr lokaler inte bara av Senatfastigheter utan även av externa aktörer. Hyresnivån för de lokaler som hyrs av Senatfastigheter har de senaste åren varit oförändrad. Under ramperioden kommer Gränsbevakningsväsendets lokalkostnader likväl att öka, bland annat på grund av utvecklingsprojekt och ombyggnader vid gränsövergångsställen. Avsikten är att dämpa kostnadsökningen bland annat genom en effektivare användning av lokalerna.

Utlåtande FvUU 15/2017 rd

Utskottet ser det som angeläget att bevaka utvecklingen av de statliga ämbetsverkens och inrättningarnas lokalutgifter. Samtidigt framhåller utskottet att åtgärderna för ökad utrymmeseffektivitet och de nya arbetssätten (t.ex. multifunktionslösningar) inte får ge negativa konsekvenser för de anställdas arbetshälsa eller för arbetskvaliteten eller effektiviteten. Konsekvenserna måste också bevakas. I det här sammanhanget och i anknytning till arbetskvaliteten vill utskottet särskilt påpeka att ministeriernas lagberedning är en krävande och långsiktig uppgift. Anställda som jobbar med exempelvis denna typ av arbete, som kräver koncentration, måste ha även permanenta arbetsutrymmen. Vidare konstaterar utskottet att det bör övervägas om inte exempelvis polisens lokalutgifter borde få ett separat moment i statsbudgeten, så att de stigande kostnaderna inte påverkar finansieringen av den egentliga polisverksamheten.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Förvaltningsutskottet föreslår

att finansutskottet beaktar det som sägs ovan.

Helsingfors 30.5.2017

I den avgörande behandlingen deltog

vice ordförande Timo V. Korhonen cent
medlem Anders Adlercreutz sv
medlem Mika Kari sd
medlem Elsi Katainen cent
medlem Kari Kulmala saf
medlem Antti Kurvinen cent
medlem Mikko Kärnä cent
medlem Sirpa Paatero sd
medlem Olli-Poika Parviainen gröna
medlem Juha Pylväs cent
medlem Wille Rydman saml
medlem Joona Räsänen sd
medlem Vesa-Matti Saarakkala saf
medlem Matti Semi vänst
medlem Mari-Leena Talvitie saml
medlem Kari Tolvanen saml.

Sekreterare i utskottet var

utskottsråd Ossi Lantto
utskottsråd Minna-Liisa Rinne
plenarråd Henri Helo.

Utlåtande FvUU 15/2017 rd Avvikande mening 1

AVVIKANDE MENING 1

Motivering

Den inre säkerheten

De resurssatsningar på aktörerna inom den inre säkerheten som ingår i planen för de offentliga finanserna är livsviktiga och välkomna. Tack vare satsningarna kan kärnverksamheten vid myndigheterna för den inre säkerheten tryggas på kort sikt. Det bör dock noteras att ökningarna främst återställer verkningarna av tidigare sparbeslut. I praktiken är läget alltså oförändrat och försämrats inte så kraftigt som enligt regeringens tidigare rambeslut.

Tack vare det årliga tillägget på 34,5 miljoner euro till polisen kan antalet polismän bibehållas vid den nuvarande nivån, det vill säga cirka 7 200. Åtgärden rättar till de tidigare planernas nedskärningar, som skulle ha lett till att antalet polismän minskat till kring 6 300 fram till 2020. Eftersom polisens uppgifter blir allt mer varierande måste vi ha beredskap för en måttlig ökning av antalet polismän under de kommande åren. En framträdande faktor är alkohollagen, som, om den går igenom, leder till ett extra behov av upp till 300 årsverken.

Den inre säkerheten kräver ett långsiktigt, behovsbaserat beslut om nivån för antalet polismän. Beslutet måste vara bindande, så att bland annat antalet polisutbildningsplatser kan fastställas på en tillräcklig nivå. Särskild vikt bör fästas vid bekämpningen av svart ekonomi och dess resurser på längre sikt.

De andra aktörerna inom den inre säkerheten beviljades tilläggsfinansieringen för att de skulle kunna hålla kvar verksamheten på nuvarande nivå, men Tullen fick däremot inga extra pengar. Resursläget vid Tullen är lika stramt som vid de andra myndigheterna inom den inre säkerheten. Det står klart att Tullen med det nu föreslagna anslaget måste ta till uppsägningar. Anslagsnivån kommer snabbt att försvaga Tullens verksamhet, vilket i sin tur påverkar den inre säkerheten negativt.

Den kommunala ekonomin

Våren 2017 mår den kommunala ekonomin i huvudsak bra. Enligt de av Statistikcentralen publicerade bokslutsprognoserna var kommunernas och samkommunernas sammanlagda årsbidrag 2016 nästan 3,1 miljarder euro, vilket täckte ungefär 120 procent av avskrivningarna. År 2016 ökade kommunernas årsbidrag med över 500 miljoner euro. Att kommunernas årsbidrag förbättrades berodde främst på att omkostnaderna ökade med endast 0,4 procent. Kommunerna har fortsatt att anpassa sina funktioner, bland annat genom att sänka personalutgifterna. Den kommunala ekonomin ser ut att år 2019 nå det av regeringen fastställda målet för det strukturella saldoto, det vill säga 0,5 procent av bnp.

I statsandelarna beaktas de nedskärningar som görs med stöd av konkurrenskraftsavtalet. Statsandelen för basservice sänks 2018 med 468 miljoner euro jämfört med föregående plan för de of-

Utlåtande FvUU 15/2017 rd
Avvikande mening 1

fentliga finanserna. År 2019 är minskningen 188 miljoner euro och åren 2020—2021 cirka 62 miljoner euro.

Konsekvenserna av de många åtgärderna, däribland arbetstidsförlängningen i anknytning till konkurrenskraftsavtalet, den regionala effektiviseringen av den specialiserade sjukvården, stärkandet av närståendevårdarnas ställning och justeringarna av klientavgifter, är fortfarande oklara med tanke på balansen i den kommunala ekonomin. Det är en dålig lösning att på förhand göra nedskärningar i statsandelen för kommunal basservice utgående från sparkalkyler som är mycket osäkra. Exempelvis är klientavgifterna inom socialvården och hälso- och sjukvården redan nu mycket höga i ett europeiskt perspektiv. Besluten om klientavgifterna är en fråga för den kommunala självstyrelsen och de bör inte förknippas med några andra eventuella sanktioner.

Resurserna för beredning och genomförande av vård- och landskapsreformen har i budgeten samlats under finansministeriets huvudtitel. För det förberedande arbetet och styrningen i fråga om genomförandet av vård- och landskapsreformen, t.ex. för kostnaderna för landskapens temporära förvaltning och landskapsfullmäktige samt för upprättandet och startandet av landskapens servicecenter, anvisas det 58 miljoner euro 2018, 7,7 miljoner euro 2019, 2,2 miljoner euro 2020 och 1,2 miljoner euro 2021. Samtidigt har 100 miljoner anvisats för pilotförsök med valfrihet inom vården. Resurserna för genomförande av vård- och landskapsreformen är över lag klart underdimensionerade, vilket hotar leda till att reformen misslyckas.

Det är inte rätt att kostnaderna för beredningen och genomförandet av landskapsreformen i hög grad lastas över på kommunerna. Det är ohållbart att kommunerna måste bolagisera sina egna social- och hälsovårdstjänster på förhand, innan lagstiftningen träder i kraft. Det kan senare — om situationen förändras i samband med vårdreformen — visa sig omöjligt att upphäva bolagiseringen, om tjänsterna erbjuds på marknadsmässiga villkor och omfattas av EU:s konkurrensrätt.

Avvikande mening

Vi föreslår

att finansutskottet beaktar det som sägs ovan.

Helsingfors 30.5.2017

medlem Sirpa Paatero sd
medlem Mika Kari sd
medlem Joonas Räsänen sd
medlem Matti Semi vänst

Utlåtande FvUU 15/2017 rd Avvikande mening 2

AVVIKANDE MENING 2

Motivering

Det krävs tillräckliga resurser för att upprätthålla nivån på den inre säkerheten och myndigheternas insatser. Det är därför bra att regeringen i planen för de offentliga finanserna 2018—2021 har föreslagit något, exempelvis behövliga anslagsökningar för polisväsendet. Tack vare ökningen på 33,5 miljoner euro för polisväsendet avser polisen att upprätthålla en styrka på cirka 7 200 polismän också under 2018. Dessutom får skyddspolisen ett extra anslag på 3,5 miljoner euro med hänvisning till förändringarna i omvärlden och de nya säkerhetshoten. Enligt planen kommer inrikesministeriets anslagsnivå likväl att under ramperioden sjunka från 1,4 miljarder till 1,3 miljarder euro. På den här punkten omfattar vi förvaltningsutskottets ståndpunkt att det inte bör vidtas nya anpassningsåtgärder inom inrikesministeriets förvaltningsområde.

Svart ekonomi

Trots anslagsökningen till polisen beviljas det i planen för de offentliga finanserna 2018—2021 inga ytterligare resurser för bekämpningen av svart ekonomi. Enligt en utredning gjord av riksdagens revisionsutskott (2010) förlorar samhället varje år cirka 4—6 miljarder euro i skatteinkomster på grund av den svarta ekonomin. Satsningar på bekämpning av svart ekonomi betalar alltså tillbaka sig genom avsevärda extra skatteinkomster. Dessa pengar cirkulerar i nuläget i stället inom den svarta ekonomin. Sipiläs regering har inte heller i den föreliggande planen för de offentliga finanserna prioriterat bekämpningen av svart ekonomi, trots att de skatteinkomster bekämpningen genererar kunde göra en del av anslagsnedskärningarna obehövliga. Såväl polisväsendet som åklagar- och domstolsväsendet, tullen och skatteförvaltningen skulle behöva ökade anslag för bekämpning av svart ekonomi, eftersom arbetet kräver målmedvetna, långsiktiga, konsekventa och samtidiga åtgärder inom många myndighetssektorer.

Migrationen och flyktingkvoten

Åren 2014 och 2015 var Finlands flyktingkvot 1 050 personer per år. Från och med 2016 har kvoten dock sänkts till 750 flyktingar per år. I planen för de offentliga finanserna 2018—2021 beräknas antalet asylsökande och kvotflyktingar uppgå till i genomsnitt cirka 7 000 sökande per år. Uppskattningen bygger på lägesutvecklingen och olika länders åtgärder i fråga om asylsökande och flyktingar. Samtidigt finns det 60 miljoner flyktingar i världen som av en eller annan orsak inte kan återvända till sin hemort. Europa tar emot mindre än 10 procent av dem, eftersom de flesta flyktingarna flyr till grannländerna. Finland hör till världens rikaste och jämlikaste länder och vi måste visa solidaritet och hjälpa dem som behöver hjälp. Därför bör Finland höja sin flyktingkvot till 2 500 flyktingar per år. I kvoten ska inte räknas in de asylsökande som kommer via den europeiska mekanismen för en fördelning av bördan. På så sätt kan Finland främja uppkomsten av säkra asylsökningsrutter.

Utlåtande FvUU 15/2017 rd
Avvikande mening 2

Den kommunala ekonomin

Genom vård- och landskapsreformen övergår ansvaret för ordnande av social- och hälsovårdstjänster från kommunerna till landskapen. Samtidigt övergår också finansieringsansvaret till staten, varvid statsandelarna sänks eftersom kommunernas utgifter minskar. Det är vid reformen viktigt att säkerställa att kommunerna, som effektivt och ändamålsenligt sört för social- och hälsovårdstjänsterna fram till idag, inte bestraffas och efter reformen försätts i en ekonomiskt sämre ställning. Likaså måste finansieringen under övergångsfasen vara tillräcklig. Till den här delen är anslagen i planen för de offentliga finanserna otillräckliga. Utan tillräcklig finansiering är det högst osäkert om reformen kan genomföras enligt den önskade tidsplanen.

Avvikande mening

Vi föreslår

att finansutskottet beaktar det som sägs ovan.

Helsingfors 30.5.2017

medlem Anders Adlercreutz sv
medlem Olli-Poika Parviainen gröna